«ΓΕΡΟΝΤΟΛΟΓΙΚΟΣ» ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ

Δέν ἔχουν τήν ἴδιαν ἡλικίαν ὅλα τά ὄργανα τοῦ σώματος

"Ενας ἄνθρωπος 40 ἐτῶν μπορεῖ νὰ ἔχη καρδιὰ 20 ἐτῶν καὶ νεῦρα 60 ἐτῶν!

ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΖΗΜΙΩΝ ΠΟΥ ΦΕΡΝΕΙ Ο ΧΡΟΝΟΣ

ΠΑΡΙΣΙ. Στὶς ἀρχὲς τοῦ αἰῶνος μας ὁ μέσος ἀναμενόμενος ὅρος ζωῆς κατὰ τὴν γέννησιν ἑνὸς ἀνθρώπου ἦταν 45 ἔτη. Πενήντα χρόνια ἀργότερα, εἶχεν αὐξηθῆ σχεδὸν κατὰ τὸ ἥμισυ καὶ σήμερα ὑπολογίζεται γύρω στὰ 70 χρόνια!

Ἡ μακροζωΐα τοῦ ἀνθρωπίνου γένους ἐδιπλασιάσθη σὲ περίοδο μικροτέραν τῶν δύο αἰώνων καὶ ὁ χρόνος ἐνάρξεως τοῦ γήρατος ὠπισθοχώρησεν ἀναλόγως. Σήμερα τὸ πραγματικὸ γῆρας ἀρχίζει εἰς τὰ 80.

Ὡστόσο, τὸ γῆρας, ποὺ εἶναι προοίμιον τοῦ θανάτου, εἶναι ἕνα ἀναπότρεπτο φαινόμενο. Τὰ ὄργανα καὶ οἱ ἱστοὶ τοῦ σώματος ἀρχίζουν νὰ γηράσκουν εὐθὺς μόλις συμπληρωθῆ ἡ ἀνάπτυξις καὶ συγκεκριμένως γύρω στὰ 25 χρόνια. Ἕνα σύνολον φαινομένων, ποὺ οἱ βιολόγοι ἀποκαλοῦν «διαδικασίαν τοῦ γήρατος», ἀρχίζουν νὰ τίθενται εἰς ἐνέργειαν.

Ἐπιφέρουν τὸ βαθμιαῖον γῆρας τῶν ὀστῶν καὶ τῶν ἀρθρώσεων, τῶν μυώνων, τῆς καρδιᾶς καὶ τῶν αἱμοφόρων ἀγγείων, τοῦ νευρικοῦ συστήματος καὶ τοῦ πεπτικοῦ, τοῦ δέρματος κλπ. Ἡ ἐπικίνδυνη στροφὴ εὑρίσκεται γιὰ τὰ περισσότερα ἄτομα μεταξὺ τῶν 45 καὶ τῶν 50 ἐτῶν.

Ἐδῶ καὶ εἴκοσι χρόνια, οἱ εἰδικοὶ προσπαθοῦν νὰ δώσουν ἀπάντησιν σὲ τρία ἐρωτήματα ποὺ κάθε ἀνθρώπινο ὂν θέτει μὲ πραγματικὴν ἀγωνίαν:

—Γιατί γερνοῦμε;

—Εἶναι δυνατὸν νὰ ἐμποδίσωμεν τὴν ἔλευσιν τοῦ γήρατος;

—Εἶναι δυνατὸν νὰ ξανανειώσωμε;

Χάρις σὲ μιὰ νέα ἐπιστήμη τὴν «γεροντολογία», πολὺ σύντομα οἱ ἄνθρωποι θὰ ἔχουν ἱκανοποιητικὲς ἀπαντήσεις στὰ ἐρωτήματα αὐτά.

Τὸ πρῶτον παγκόσμιον συνέδριον γεροντολογίας συνῆλθε τὸ 1951 καὶ ἡ πρώτη ἐπίσημη ἕδρα γεροντολογίας ἱδρύθηκε στὴν Γαλλία δυὸ χρόνια ἀργότερα. Οἱ ἐργασίες τῶν ἐπιστημόνων στὸν τομέα τῆς ἀνανεώσεως τοῦ ὀργανισμοῦ ἔχουν προχωρήσει σημαντικά. Πρὶν ὅμως ἐπιδιωχθῆ ἡ ἀνανέωσις, τὸ «ξανάνειωμα» ἑνὸς ἀτόμου, θὰ πρέπει νὰ ἐξακριβωθῆ τί ἀκριβῶς πρέπει νὰ ἀνανεωθῆ.

Στὸ ἕνα ἄτομο μπορεῖ τὴν ἀνάγκην τῆς ἀνανεώσεως νὰ ἔχη τὸ νευρικὸν σύστημα ἢ ὡρισμένοι ἀδένες. Καμμιὰ γνωστὴ μέθοδος δὲν ἀνανεώνει γενικῶς ὁλόκληρο τὸν ὀργανισμό. Ἡ τεχνικὴ τῆς ἀνανεώσεως θὰ εἶναι περισσότερον ἀποτελεσματικὴ ὅταν ἔχη ὡς ἀντικειμενικὸ σκοπὸ τὰ ἀδύνατα σημεῖα, τὶς λειτουργίες δηλαδὴ τοῦ ὀργανισμοῦ μας τὰ ὁποῖα ἔχουν ὑποστῆ τὴν μεγαλύτερη φθορὰ ἀπὸ τὸν χρόνο.

Ἡ ἐπιστήμη εἶναι εἰς θέσιν νὰ ἐξακριβώση ποιὰ εἶναι αὐτὰ τ' ἀδύνατα σημεῖα. Αὐτὸ ἀποκαλεῖται «γεροντολογικὸς ἀπολογισμός». Ἡ ἐπιστήμη μπορεῖ ἀκόμη νὰ ὁρίση τὸν βαθμὸ γήρατος τοῦ κάθε ὀργάνου. Ἕνας ἄνθρωπος 40 ἐτῶν μπορεῖ νὰ ἔχη καρδιὰ 20 ἐτῶν καὶ νεῦρα 60 ἐτῶν. Μιὰ γυναῖκα μπορεῖ νὰ ἔχη μῦς κοπελλίτσας καὶ ἀρτηρίες γιαγιᾶς.

Δὲν γερνοῦμε κατὰ τρόπον ἰδιαίτερον καὶ δὲν μποροῦμε καὶ νὰ ξανανειώσωμε κατὰ τὸν ἴδιον τρόπο. Ὁ «γεροντολογικὸς ἀπολογισμὸς» ἐπιτρέπει στὸν γιατρὸ νὰ ἐκλέξη τὰ πλέον ἀποτελεσματικὰ μέσα ἀπὸ ὅσα διαθέτει ἡ ἐπιστήμη γιὰ νὰ ἀποκαταστήση τὶς ζημιὲς ποὺ ἔφεραν τὰ χρόνια.

Ὁ «γεροντολογικὸς ἀπολογισμὸς» διαπιστώνει τὸν βαθμὸν καμάτου τῶν διαφόρων ἐξαρτημάτων, ποὺ ἀποτελοῦν τὸν ἀνθρώπινο ὀργανισμό.

Στὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖες καὶ στὴν Βρετανίαν, ὅπου ὑπάρχουν πολλὰ εἰδικὰ γεροντολογικὰ ἰνστιτοῦτα, πολλὲς μεγάλες ἀσφαλιστικὲς ἑταιρίες ἀναθέτουν σ' αὐτὰ νὰ καταρτίσουν τὸν «γεροντολογικὸν ἀπολογισμὸν» τῶν πελατῶν τους ποὺ θέλουν νὰ συνάψουν ἀσφάλειαν ζωῆς. Οἱ ἀσφαλιστικὲς ἑταιρίες ὁρίζουν ἀναλόγως τὴν τιμὴν τῆς ἀσφαλείας.

Ἐκτὸς ἀπὸ τὶς ἀσφαλιστικὲς ἑταιρίες καὶ ἄλλες μεγάλες ἐπιχειρήσεις ἀναθέτουν στοὺς γεροντολόγους νὰ ἐξακριβώσουν τὴν ἡλικία τῶν συνεργατῶν τους, ποὺ πρόκειται νὰ ἀνκλάδουν μίαν ἐργασίαν ποὺ θ' ἀπαιτήση μακροχρόνια ἀπασχόλησι.

Ὁ «γεροντολογικὸς ἀπολογισμὸς» καταρτίζεται ὕστερα ἀπὸ πολλὲς κλινικὲς καὶ μικροβιολογικὲς ἐξετάσεις, οἱ σπουδαιότερες ἀπὸ τὶς ὁποῖες εἶναι ἡ ἐξέτασις τοῦ ἀσβεστίου καὶ τῆς ἰσορροπίας τοῦ ὕδατος.

Τὸ ἀσβέστιον, τὸ κάλτσιουμ, ὅπως λέγεται λατινικά, εἶναι βασικὴ τροφὴ ὄχι μόνον γιὰ τὰ ὀστᾶ, ἀλλὰ καὶ γιὰ τὰ κύτταρα. Ἡ ἔλλειψις ἢ τὸ πλεόνασμα τοῦ ἀσβεστίου παίζει σημαντικὸν ρόλον στὴν ἐπιτάχυνσι τοῦ γήρατος. Ἡ ἰσορροπία τοῦ ὕδατος εἶναι ἐπίσης θεμελιώδης.

Πολλὰ ἡλικιωμένα ἄτομα ἀποθνήσκουν ἀπὸ τὴν ζέστη διότι ἡ ὑδρολογική τους ἰσορροπία δὲν εἶναι ἱκανοποιητική. Ὑπάρχουν γέροντες ἀποξηραμένοι καὶ ἄλλοι παραφουσκωμένοι ἀπὸ οἰδήματα. Τὸ ἀνθρώπινο σῶμα ἀποτελεῖται κατὰ 70 ο/ο ἀπὸ νερό. Ἡ ἰσορροπία κανονίζεται ἀπὸ τὰ καρδιακὰ καὶ νεφρικὰ φίλτρα.

ΕΚΛΟΓΙΚΑ ΒΙΒΛΙΑΡΙΑ

Εἰς τὸ μεταφερθὲν εἰς τὴν ὁδὸν Φιλοποίμενος 50 (γωνία Κανακάρη — Φιλοποίμενος) γραφεῖον τοῦ κ. Θεοδώρου Ζαφειροπούλου, Δικηγόρου καὶ πρώην Δημάρχου, θὰ συνεχισθῆ ἡ δωρεὰν παροχὴ διευκολύνσεων πρὸς ἔκδοσιν ἐκλογικῶν βιβλιαρίων ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν.

Ἡ προθεσμία θὰ λήξη τὸ τέλος Φεβρουαρίου 1959.

ΠΑΝΑΧΑΪΚΗ ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΗ ΕΝΩΣΙΣ

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ

Καλοῦνται ἅπαντα τὰ μέλη ὅπως σήμερον Τετάρτην καὶ ὥραν 8ην μ. μ. προσέλθουν εἰς τὴν αἴθουσαν Εἰσαγωγικοῦ Συλλόγου (Πλατεῖα Γεωργίου 25) πρὸς συγκρότησιν Γενικῆς Συνελεύσεως μὲ θέματα:

1) Ἀγορὰ ἀκινήτου. 2) Ἀνακοινώσεις ἐπὶ αἰτήσεως μελῶν.

(Ἐκ τοῦ γραφείου)

ΔΙΑΚΙΔΕΙΟΣ ΣΧΟΛΗ ΛΑΟΥ
ΠΑΤΡΩΝ ΚΑΝΑΡΗ 65
ΟΠΙΣΘΕΝ ΠΑΝΘΕΟΥ

Αὔριον Πέμπτην καὶ ὥραν 7.30' μ.μ. θὰ ὁμιλήση ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης καὶ καθηγητὴς τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Φροντιστηρίου Πατρῶν κ. Ἀθαν. Σφουγγατάκης μὲ θέμα: «Ἡ Δικαίωσις» Ἑρμηνεία Ἱεροῦ Εὐαγγελίου ἐρχομένης Κυριακῆς. Εἴσοδος ἐλευθέρα.

ΠΡΟΧΩΡΕΙ Η ΕΚΤΥΠΩΣΙΣ

ΙΣΤΟΡΙΚΟΝ ΛΕΞΙΚΟΝ ΠΑΤΡΩΝ

(Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΟΛΗΣ ΤΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ ΛΕΞΙΚΟΓΡΑΦΙΚΩΣ)

Τὸ ἔργον τοῦ κ. Κ. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ ἐκτυποῦται εἰς 1600 διστήλους σελίδας ἐπὶ ἀρίστου χάρτου μὲ 120 ὁλοσελίδους καὶ μὴ εἰκόνας ἐντελῶς ἀγνώστους.

Τὸ βιβλίον θὰ πωληθῆ μεταξὺ συνδρομητῶν εἰς τιμὴν ΚΑΤΩ ΤΟΥ ΚΟΣΤΟΥΣ, ἤτοι μὲ τιμὴν 250 δραχμῶν, ἐκ τῶν ὁποίων τοὐλάχιστον 100 δρχ. προκαταβάλλονται ἅμα τῇ ἐγγραφῇ τοῦ συνδρομητοῦ. Μετὰ τὴν ἐκτύπωσιν τὸ βιβλίον θὰ διατεθῆ εἰς τὸ ἐμπόριον πρὸς 500 δραχμὰς ἕκαστον, τιμήν, ἣν ἔχει καὶ τώρα προκειμένου περὶ ἀγοραστῶν νομικῶν προσώπων.

ΕΓΓΡΑΦΑΙ συνδρομητῶν καθ' ἑκάστην εἰς τὰ ΛΑΪΚΑ ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΡΙΑ (κάτωθι Δημοτικῆς Βιβλιοθήκης καὶ ἔναντι Δημαρχίας) καὶ εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ συγγραφέως (Κανακάρη 160α' καὶ Παντανάσσης).

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΜΕ ΕΙΚΟΝΕΣ

ΑΒΡΑΑΜ ΛΙΝΚΟΛΝ

Ὁ καταλυτὴς τοῦ θεσμοῦ τῆς δουλείας

5ον

1. Σὲ ἡλικία 19 ἐτῶν ὁ Ἀβραὰμ Λίνκολν ἔκανε ἕνα ταξίδι. Διέσχισε μὲ ἕνα ποταμόπλοιο τὸ ποτάμι Μισσισσιπῆ γιὰ νὰ πάη στὴν Νέα Ὀρλεάνη. Αὐτὴ ἦταν ἡ πρώτη του ἐπαφὴ μὲ τὴν δουλεία. Τοῦ ἐδημιούργησε τρομερὴ ἐντύπωσι. Ἔπειτα ἀπὸ λίγο καιρὸ ἡ οἰκογένεια Λίνκολν προχώρησε δυτικὰ καὶ πῆγε στὸ Ἰλλινόϊς. Πάλι ἔκχερσώσανε τὴ γῆ, πάλι κτίσανε τὴν καλύβα τους.

2. Εἰκοσιδύο ἐτῶν ὁ Λίνκολν ἔγινε ὑπάλληλος σὲ ἕνα κατάστημα στὰ σύνορα τοῦ Ἰλλινόϊς. Τὸ βάθος τῆς σκέψεώς του, ἡ τιμιότης του καὶ τὸ εὐγενικὸ χιοῦμορ του μαζὶ μὲ τὴν καλωσύνη του προσείλκυαν τοὺς ἀνθρώπους γύρω του.

3. Σὲ ἡλικία 25 ἐτῶν ἀνακατεύτηκε μὲ τὴν πολιτική. Πανύψηλος μὲ ἕνα τεράστιο καπέλλο μὲ μιὰ ρεντιγκότα καὶ παντελόνια ποὺ δὲν ἄγγιζαν τὰ παπούτσια του ἔδινε τὴν ἐντύπωσι παλιάτσου. Ἀλλὰ ὅταν ἄρχιζε νὰ μιλᾶ ἡ ἐντύπωσι αὐτὴ ἐξηφανίζετο. Τὸ 1834 ἐξελέγη μέλος τοῦ Νομοθετικοῦ Σώματος.

(ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ)

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ «ΘΥΕΛΛΗΣ» ΠΑΤΡΩΝ

Τὸ διοικητικὸν συμβούλιον τῆς «Θυέλλης» διὰ τοῦ παρόντος θέτει ὑπὸ κρίσιν τοῦ φιλάθλου κοινοῦ τῆς περιφερείας μας τὰ κάτωθι:

Ἀπὸ τῆς 8ης τρχ. ἡμέραν Κυριακὴν καθ' ἣν διεξήχθη ὁ ἀγὼν Ὀλυμπιακοῦ—Θυέλλης καὶ κατὰ τὸ ὁποῖον ὡς γνωστόν, ἡ Θύελλα ἐκέρδισε νίκην καθαρὰν καὶ εἰς ἀποτέλεσμα καὶ εἰς ἤθος, τὸ γειτνιάζον μὲ αὐτὴν σωματεῖον τοῦ «Ὀλυμπιακοῦ» ἄνευ οὐδενὸς πραγματικοῦ λόγου ἢ γεγονότος, ἐκτὸς τοῦ ἀνεπιθυμήτου δι' αὐτὸ ἀποτελέσματος, ἀπηγόρευσε τὴν τέλεσιν τῆς συνήθους κατὰ Τρίτην προπονήσεως τῆς «Θυέλλης» ἐτσιθελικὰ ἄνευ οὐδεμιᾶς εἰδοποιήσεως, ὡσὰν νὰ ἔπρεπε νὰ ἐκλέξη ἡ Θύελλα μεταξὺ νίκης καὶ ἐξώσεως ἢ ἥττης της καὶ παρατάσεως τῆς ἀπὸ ἐτῶν παρεχομένης ἐπ' ἐνοικίῳ φιλοξενίας.

Ἡ «Θύελλα» εὑρισκομένη τὴν περίοδον αὐτὴν εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς προσπαθείας της διὰ τὴν ἐπίδειξιν τῶν ἱκανοτήτων της μαζὶ μὲ ὅλας τὰς στερήσεις ποὺ ἀντιμετωπίζουν τὰ φτωχόπαιδα ποὺ τὴν ἀπαρτίζουν, ἀντιμετωπίζει καὶ στέρησιν χώρου προπονήσεως, ἀναγκασθεῖσα νὰ ἐκτελέση τὰς δύο τελευταίας προπονήσεις της εἰς ἕνα χωράφι ἐκεῖθεν τοῦ συνοικισμοῦ, χωρὶς λόγον καὶ χωρὶς αἰτίαν πρόσφατον ἢ ἄξιαν λόγου παρεξήγησιν.

Τούτων οὕτως ἐχόντων οἱ διοικοῦντες τὴν «Θύελλαν» θέτουν ὑπὸ τὴν κρίσιν τοῦ φιλάθλου κοινοῦ τ' ἀνωτέρω γεγονότα καὶ δηλοῦν ὅτι λυποῦνται, ἀλλὰ ὑπὸ τοιαύτας συνθήκας δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ προκόψη ἡ ἀπὸ καιροῦ ἐγκαινιασθεῖσα ὑπ' αὐτῶν προσπάθεια προσεγγίσεως καὶ καλῆς γειτονίας μὲ τὸ σωματεῖον τοῦ «Ὀλυμπιακοῦ», τοῦ ὁποίου τόσον τὰ καμώματα καὶ τὰς ἰδιοτροπίας μέχρι σήμερον ἐσεβάσθημεν.

Παραδίδοντες ἀγαπητοὶ φίλαθλοι εἰς τὴν κρίσιν σας τὴν ἀνωτέρω εἰς βάρος μας γενομένην ἐνέργειαν τοῦ Ὀλυμπιακοῦ Πατρῶν, δηλοῦμεν ὅτι αἰσθανόμεθα πλήρη ἱκανοποίησιν διότι ἐκερδίσαμεν τὸν πρὸς τὸν Ὀλυμπιακὸν ἀγῶνα μας ὡς συνήθως, ἔστω καὶ ἐὰν μᾶς ἐπέταξε στὰ χωράφια καὶ ἐκεῖ θὰ σημειώσωμεν ἐπίδοσιν, ἅς εἶναι βέβαιοι ὅσοι συμπαθοῦν τὴν «Θύελλαν».

Ἐντολῇ διοικητικοῦ Συμβουλίου

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
Γ. ΜΕΘΕΝΙΤΗΣ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

—Συνδέσμου Ὑπαλλήλων Ἑστιατορίων

Ἡ ἐφορευτικὴ ἐπιτροπὴ τοῦ Συνδέσμου Ὑπαλλήλων Ἑστιατορίων, Κέντρων Διασκεδάσεων κλπ. Πατρῶν «Ὁ Ἅγιος Δημήτριος» ἀνακοινοῖ, ὅτι οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ ἐκθέσουν ὑποψηφιότητα δύνανται νὰ παραδώσουν τὰς αἰτήσεις των εἰς τὴν ἐφορευτικὴν ἐπιτροπὴν σήμερον Τετάρτην ἀπὸ ὥρας 3.30 ἕως 6.30 μ.μ. εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ Συνδέσμου Ἀγ. Νικολάου 67.

Ἡ ἐφορευτικὴ ἐπιτροπή: Κ. Σταματόπουλος, Δ. Μουρελᾶτος, Στ. Πιερᾶτος

ΩΡΑΙΕΣ ΚΟΥΡΤΙΝΕΣ

ὑφαντές, δίφυλλες πρὸς δρχ. 200. Στὸρ ὁλοκέντητα ἀπὸ δρχ. 250 καὶ ἄνω. Μεγάλη ποικιλία εἰς ὑφάσματα πήχεως διὰ κουρτίνες καὶ ντιβάνια.

«ΜΥΣΤΡΑΣ», ἔναντι κινηματογράφου «Ἰντεάλ», τηλ. 25—28.

ΑΝΤΑΛΛΑΚΤΙΚΑ & ΗΓΓΥΗΜΕΝΑΙ ΕΠΙΣΚΕΥΑΙ Στυλογράφων PARKER
ΠΑΡ' ΕΙΔΙΚΕΥΜΕΝΟΥ ΤΕΧΝΙΤΟΥ
Μὲ τιμὰς ὡρισμένας παρὰ τῇ Γενικῇ Ἀντιπροσωπείᾳ
Κ.Χ. ΡΟΔΟΠΟΥΛΟΣ
ΜΑΙΖΩΝΟΣ 103 - Τηλ. 3287 - ΠΑΤΡΑΙ

ΤΟ ΤΑΞΙΔΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΜΟΣΧΑΝ

Ο ΜΑΚ ΜΙΛΛΑΝ ΑΚΟΛΟΥΘΕΙ «ΕΥΚΑΜΠΤΟΝ» ΠΟΛΙΤΙΚΗΝ ΕΝΑΝΤΙ ΤΗΣ ΡΩΣΣΙΑΣ

ΘΕΛΕΙ ΝΑ «ΣΦΥΓΜΟΜΕΤΡΗΣΗ» ΤΑΣ ΔΙΑΘΕΣΕΙΣ ΤΟΥ ΚΡΟΥΣΤΣΕΦ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. (Ἰδ. Ὑπηρ). Τὸ γερμανικὸ πρόβλημα, ὅπως τὸ ἔθεσε ὁ Νικήτα Κρουστσεφ μὲ τὶς γνωστὲς προτάσεις καὶ τὸ ἀπειλητικὸ τελεσίγραφο, περιμένει τώρα τὴν ἀντιμετώπισί του ἀπὸ τοὺς δυτικούς. Τρεῖς κυρίως εἶναι οἱ ἄνθρωποι ποὺ ἔχουν βαρύνοντα λόγον ὡς πρὸς τὴν ἀπόφασι στὴν ὁποία θὰ καταλήξη ἡ Δύσις καὶ ὡς πρὸς τὴν ἀπάντησι ποὺ θὰ δώση στὸν Κρουστσεφ: ὁ Ντάλλες, ὁ Μὰκ Μίλλαν κι' ὁ Ἀντενάουερ.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν τῆς Ἀμερικῆς, ποὺ γι' αὐτὸν ἀκριβῶς τὸν σκοπὸ ἦλθε στὴν Εὐρώπη, καθὼς κι' ὁ καγκελλάριος Ἀντενάουερ ἐκπροσωποῦν τὴν ἄκαμπτη στάσι ἔναντι τοῦ Κρεμλίνου. Ἰδιαιτέρως ὁ δόκτωρ Ἀντενάουερ, ποὺ βλέπει ὅτι μὲ τὴν ἐφαρμογὴ ἔστω καὶ σὲ γενικὲς γραμμὲς τοῦ σοβιετικοῦ σχεδίου περὶ ἑνώσεως τῶν δύο Γερμανιῶν, θὰ ἔχη πολλὰ νὰ ζημιωθῆ ἡ Δυτικὴ Γερμανία, κάνει τὸ πᾶν γιὰ νὰ πείση τοὺς Δυτικοὺς ὅτι πρέπει νὰ ἀπορριφθῆ χωρὶς περιστροφὲς ἡ πρότασις τοῦ Κρεμλίνου.

Ἐκεῖνος ποὺ παρουσιάζεται εὔκαμπτος, εἶναι ὁ πρωθυπουργὸς τῆς Μεγάλης Βρετανίας κ. Χάρολντ Μὰκ Μίλλαν. Ἔτσι, ἀπεδέχθη εὐχαρίστως τὴν πρόσκλησι ποὺ τοῦ ἔκαμε ὁ Κρουστσεφ νὰ ἐπισκεφθῆ ἐπισήμως τὴ Μόσχα, καὶ θὰ μεταβῆ ἐκεῖ στὶς 21 τοῦ μηνός, συνοδευόμενος ἀπὸ τὸν ὑπουργὸ τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Σέλγουϊν Λόϋντ. Ἀπὸ τότε ποὺ ὁ προκάτοχός του στὸν πρωθυπουργικὸ θῶκο σὲρ Ἀντονυ Ἤντεν εἶχε μεταβῆ στὴ Μόσχα, πέρασαν δυόμισι χρόνια καὶ στὸ διάστημα αὐτὸ ὁ ψυχρὸς πόλεμος εἶχε ἐνταθῆ σὲ τέτοιο σημεῖο, ὥστε νὰ εἶναι πράγματι ἐντελῶς ἀπρόοπτη ἡ ἐπίσκεψις τοῦ σημερινοῦ πρωθυπουργοῦ τῆς Ἀγγλίας στὴ Σοβιετικὴ Ἕνωσι.

Ὁ κ. Μὰκ Μίλλαν ἔχει νὰ ξαναΐδῆ τὴ Ρωσία ἀπὸ τὸ 1929 ὁπότε εἶχε πάει ἐκεῖ ὡς

ΣΥΝΕΧΕΙΑ
ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛΙΔΑ

Ἑτοιμασθῆτε γιὰ τὸν χορὸ τῶν
ΔΗΜΟΤΙΚΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ
ΣΤΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟ
7 Μαρτίου 1959

ΤΟ ΚΟΥΑΡΤΕΤΟ
Κ. ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ
ΑΝΑΛΑΜΒΑΝΕΙ
ΧΟΡΟΥΣ
ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ:
ΤΗΛ. 22-96

ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ
ΘΕΑΤΡΟΝ
ΣΗΜΕΡΟΝ
18-2-1959
ΩΡΑ 6 Μ.Μ.
ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΟΣ
ΧΟΡΟΣ
ΜΕΤΗΜΦΙΕΣΜΕΝΩΝ
ΚΑΙ ΜΗ

Τό ἑλληνικό βαμβάκι
ἐδῶ καὶ 2000 χρόνια
δίνει δουλειὰ σὲ χιλιάδες
ἑλληνικὰ ἐργατικὰ χέρια.
ΣΗΜΕΡΑ
μὲ ὅ,τι βάζει ὁ νοῦς σὲ βαμβακερὰ ὑφάσματα, ἡ
ΠΕΙΡΑΪΚΗ-ΠΑΤΡΑΪΚΗ
ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΒΑΜΒΑΚΟΣ Α.Ε.
ντύνει, στολίζει, νοικοκυρεύει!
ΑΔΕΛ Π-4
Αὐτὸ τὸ σῆμα ἀποτελεῖ ἐγγύησιν, ὅτι ἀγοράζετε γνήσιον ὕφασμα "ΠΕΙΡΑΪΚΗΣ - ΠΑΤΡΑΪΚΗΣ"

Ἡ πρόοδος τοῦ ἑλληνικοῦ Τύπου καὶ τὰ σημερινὰ προβλήματά του

Η ΑΓΟΡΕΥΣΙΣ ΤΟΥ κ. ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗ-ΝΟΒΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΒΟΥΛΗΝ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ
ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛΙΔΟΣ

λίνωτος ἀκράτεια γλώσσης, ὑπὸ τὸ πνεῦμα ἀδιαλλάκτου δῆθεν ἰδεολογικῆς πίστως ἢ ἀκαθέκτου τάχα ἀντιπολιτευτικοῦ μένους. Καὶ μπορούσατε νὰ διαβάσετε προκε μένου περὶ ἡγεμόνος φιλικῆς χώρας τίτλους ὡς αὐτούς: «Ὁ κτηνώδης Βασιλεὺς τάδε», «ὁ αἱματωμένος Βασιλεύς», «τὸ ἐστεμμένον κτῆνος τάδε». Μπορούσατε νὰ διαβάσετε περὶ τοῦ πρωθυπουργοῦ τῆς χώρας, καὶ μάλιστα Πρωθυπουργοῦ οἷος ὁ Ἐλευθέριος Βενιζέλος, ἄρθρα μὲ τὸν τίτλον: «Ὁ κ. Βενιζέλος εἶναι ἕνας μασκαρᾶς τῆς πολιτικῆς» καὶ μὲ κείμενον: «Ὁ Ἐλευθέριος Βενιζέλος εἶναι ὁ μεγαλύτερος τυχοδιώκτης πολιτικός, ἕνας σαλτιμπάγκος τῆς πολιτικῆς σκηνῆς, ἕνας μασκαρᾶς ἐναλλάσσων ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμὴν προσωπεῖον, ἓν πολιτικὸν στίγμα καὶ κηλὶς διὰ τὴν Ἑλλάδα». Ἄλλο ἄρθρον εἶχε τὸν τίτλον «Κακοῦργε Πρωθυπουργέ, γιατὶ τρέμεις;» καὶ μεταξὺ τοῦ κειμένου «...ὑπάρχει νέμεσις καὶ ὁ Βενιζέλος θὰ ὑποστῆ τὸν δίκαιον ἐξευτελισμόν, ὡς στιγματίσας τὴν Πατρίδα του καὶ ἀτιμάσας τὸν λαὸν τῆς Ἑλλάδος». Ποιός; Ὁ Ἐλευθέριος Βενιζέλος!

Ἄλλο κύριον ἄρθρον εἶχε τὸν τίτλον: «Ἡ Κυβέρνησις τῶν Κλεπτῶν» καὶ στὸ κείμενό του ἔγραφε: «Οἱ ὑπουργοὶ του καὶ τὸ περιβάλλον του ἔχουν βουτήξει χεῖρας καὶ πόδας εἰς τὸν δημόσιον κορβανᾶν καὶ κλέπτουν, κλέπτουν!» Ἄλλο ἄρθρο μὲ τὸν τίτλο «Καμαρίλα, Καμόρα, Μαφία» ἔγραφε: «... Μὲ τὴν ἄφιξιν τοῦ κ. Βενιζέλου εἰς τὸν Πειραιᾶ συναφίχθησαν μετ' αὐτοῦ ἡ πολιτικὴ ἀναίδεια, ἡ συκοφαντία, ὁ δόλος, ἡ ἀπάτη, τὸ ψεῦδος, ἡ βουλιμία τῆς ἁρπαγῆς, ἡ δίψα τοῦ πλουτισμοῦ, ἡ ἐμπάθεια, τὸ μῖσος». Ἄλλο ἄρθρο εἶχε τὸν τίτλον «Οἱ Ὑπουργοὶ τῶν Καταγωγίων». Ἔχω σταχυολογήσει τὰ ἀπίστευτα αὐτὰ δείγματα ἀπὸ τὴν ἀγόρευσιν τοῦ Ἑλ. Βενιζέλου εἰς τὴν Βουλὴν τὴν 9 Ἰουνίου 1931 κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ Νόμου 5060)31 περὶ τῶν ἀδικημάτων τῶν πραττομένων διὰ τοῦ Τύπου. Ἡ ψήφισις τοῦ Νόμου ἐκείνου περιέστειλε κατὰ πολὺ τὴν ἀσυδοσίαν τοῦ Τύπου. Ἀλλὰ ἡ ἐξημέρωσις τῶν πολιτικῶν μας ἠθῶν ἔκτοτε εἶναι ἀναμφισβητήτως γενικώτερη. Σήμερα οὔτε ὁ Τύπος ἔχει τὴν πρόθεσι νὰ μεταχειρισθῆ τέτοια γλῶσσα, οὔτε καὶ ἡ κοινὴ γνώμη θὰ τὴν ἠνείχετο. Μπορῶ νὰ εἰπῶ ὅτι ἡ τελευταία ἄδικος καὶ ἀμετροεπὴς ἐπίθεσις διὰ τοῦ Τύπου ἦτο ἡ ἐξαπολυθεῖσα τὸ 1952 ὑπὸ τοῦ Συναγερμοῦ κατὰ τοῦ Δημοκρατικοῦ Κέντρου.

Ἀλλ' ἐπανέρχομαι εἰς τὸ θέμα μου διὰ νὰ συνοψίσω ὅτι ἀναμφισβητήτως ἡ πρόοδος τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἡμερησίου Τύπου ἀπὸ ἀπόψεως καὶ τεχνικῆς καὶ οὐσιαστικῆς ἐμφανίσεως εἶναι τεραστία, ὡς πρὸς τοῦτο δὲ εἶναι ἄξιος καὶ τιμῆς καὶ ἐπικουρίας.

Κύριοι βουλευταί,

Ἡ εἰδυλλιακὴ ἐποχὴ τοῦ Τύπου, καθ' ἣν αἱ ἐφημερίδες ἐξεδίδοντο μὲ ἐλάχιστα κεφάλαια, οἱ δὲ συντάκκαι των εἰργάζοντο μᾶλλον ὑπὲρ τοῦ Γένους, ὡς παροιμιακῶς λέγεται, καὶ ὄχι ὑπὲρ τοῦ βιοπορισμοῦ των (καὶ ἐγὼ ὁ ἴδιος τὸ ὑπέστην) παρῆλθε πρὸ πρὸ πολλοῦ. Σήμερον ἡ ἐφημερὶς εἶναι μεγάλη βιομηχανικὴ ἐπιχείρησις ἀπαιτοῦσα σοβαρὰ κεφάλαια ἐκδόσεως καὶ κινήσεως, εἶναι πολυσύνθετος ὀργανισμὸς μὲ ἀφαντάστους καθημερινὰς ἀνάγκας, μὲ ἀμειλίκτους ἀνελαστικὰς δαπάνας. Αἱ ἑλληνικαὶ ἐφημερίδες, μολονότι ἔχουν φθάσει εἰς ὑψηλὸν βαθμὸν ἀναπτύξεως καὶ εἶναι κατὰ τὰ ἄλλα ἀπολύτως συγχρονισμέναι, παραμένουν ἐν τούτοις ἐπιχειρήσεις ἐξ ὁλοκλήρου προσωπικαί, χωρὶς καμμίαν παρασκηνιακὴν ἀνάμιξιν ἀλλοτρίων οἰκονομικῶν παραγόντων. Τὸ καθεστὼς τοῦτο εἶναι ἴσως μοναδικὸν εἰς τὸν κόσμον διότι παντοῦ ὄπισθεν τῶν μεγάλων ἐφημερίδων παραστέκουν μεγάλα οἰκονομικὰ συγκροτήματα βιομηχάνων, τραπεζιτῶν, ἐπιχειρηματιῶν. Τὸ ἑλληνικὸν καθεστὼς εἶναι ἄγνὸν ἀπὸ τῆς ἀπόψεως αὐτῆς καὶ τιμᾶ διὰ τοῦτο τὸν τόπον μας. Ἀλλ' ὅπως ἦτο ἐπόμενον ἐν μέσῳ ἀνωμάλου γενικῆς καταστάσεως, νομισματικ